

At ferðast er ekki ókent fyri Onnu. 80 ára fæðingardag sín helt hon á Sjópavilonini í Keypmannahavn og síðani gekk leiðin til Teneriffa. Hon hefur eisini verið á Rhodos.

Um lív og heilsa verður

Í dag byrjar greinarøð í Sosialinum, har prátað verður við eldri fólk í sambandi við, at altjóða eldraár er í ár.

Í nógvum londum rundar fimti hvør íbúgvi 60 ár ella meira um aldaskiftið, siga vísindafólk. Oftari nú enn fyrr verða tey eldru umrødd sum eitt samfelagslig vandamál, ið fer at vaksa og vaksa. At fólk sjálv kunnu hava ávirkan á sína framtíð, er nakað vit kunnu vóna.

Í greinarøðini tosa vit við fólk um, hvørja hugmynd hvør einstakur hefur um nútíðina og framtíðina. Hetta hóast eingin okkara veit, nær sólín fer í kav og vit ikki eru her longur.

Greinarøðin leggur fyri við samrøðu við Onnu Petersen í Vági. Næsta leygardag er samrøða við Sverra Egholm í Havn.

Lívsgleðin hefur nógv at siga

ALTJÓÐA ELDRÁR. -At ein vaknar glaður hefur alt at siga, tá ein verður gamal, og ein eigur ikki at stúra fyri degnum í morgin. Soleiðis sigur Anna Petersen, sum fyllir 85 ár í januar, men hon er enn byrg og hefur mót uppá lívið. Onkur minnst hana kanska úr sjónvarpinum, tá hon saman við systirini var á ferð við fótbóltslandsliðinum. Í ár hefur hon verið í Noreg og í Sveis. Hevði tað ikki verið fyri tað, hevði hon farið avstað aftur við landsliðinum í ár.

Orð og myndir:
Dagfinn Olsen

- Eg má siga, at eg havi havt eitt gott lív, hóast eg gjørdist einkja á ungum árum. Maðurin doyði í 1972, tá var hann 59 ára gamal. Men børnini vóru tilkomin tá, sigur Anna Petersen úr Vági, ið rundar 85 ár í januar, hefur hon lív og heilsuna.

Óg heilsuni hefur ikki bilað. Hóast Anna skjótt rundar 85, so passar hon húsinu innan og uttan, og hon tekur lut í virkseminum hjá pensjonistunum og so ferðast hon eisini nógv.

Út at tæna

- Eg havi verið húsmóðir, sigur Anna. Tá maðurin doyði, var hon tó eina tíð á flakavirkinum

-Tá eg var ung, fór eg fyrst til Havnar at tæna. Hetta var uppi í Hoydølum hjá dr. Lyngre. Tá var eingin vegur niðan til Hoydalar. Seinastu húsinu, vit fóru frá á veg niðan, var hjá Trónd Hansen í Gundadali. Síðani var einki, fyrr enn tey litlu hvítu húsinu við urtagarðinum, ikki eingang fabrikkina á Hálsi. Har var eg í 3 ár. Eg fór norð í 1932, sigur Anna Petersen.

- Síðani fór eg niður til Danmarkar, har tænti eg úti í Gentofte. Tað hefur verið í 1935. Eg var har í 4 ár og kom so heim aftur. Eg atlaði bert at hava fri, men so gekk øðrvísi. Vit giftust og nógv var at taka hond í heima, sigur Anna.

Fyrst búðu vit niðri hjá foreldrunum hjá mær. Seinni fluttu vit niðan her at búgva, men vit

vóru ikki so nógv í húsunum hjá okkum, tí foreldrinu gjørdust so veik, so eg mátti ganga ímillum. Onkutið flutti eg oman til teirra og var har í eitt ár og onkutið í tvey ár. Tá maðurin doyði, hevði eg verið har í 5 ár. Og tá segði eg við mammu, at fór eg ikki niðan aftur í húsinu tá, so fór eg ongantið, greiðir Anna frá.

Síðani flutti Anna og mamm-an niðan í húsinu, tí annað var ikki hjá mammuni at gera, enn at fylgja við.

- Hon hevði ongan annan

Anna og systirin Masa hava báðar lætt sinnalag. Onkur minnst tær kanska úr sjónvarpinum, tá tær fyri ein 4-5 árum síðani vóru á ferð í Prag við fótbóltslandsliðinum

